

[KONSEKWENCYJKA *sb f*

konsekwencyjka, konsekwencyjka.

o oraz oba e prawdopodobnie jasne; a jasne.

sg N konsekwencyjka. ◇ pl G konsekwencyjek. ◇ A konsekwencyjki.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dem. od „konsekwencyja” ‘rozumowanie, argumentacja’; tu iron.: Goniądz piŕze że tu ták iásnie Chriřtus ŗwiadczył o łobie/ iż przed wieki był/ że iálniey ŗwiadczyć niemogł. Ale gdzież tá iálność? Konsekwencyykác to omylna á nikczemna nie iálne wyŗwiadczenie. BudArt G5, E5; Anoby y ná iednem dofyć: to ieřt/ gdyby pokazáli Páná Chriřtuřow/ álbo którego pořłánćá iego wyrok/ w ktoremby mowił/ że łie wiernemu nie godži Vrřędu z mieczem trzymác [...]. Lecź oni tylko Konsekwencyiek nikczemnych łápáią: áno nie Konsekwencyi/ ále łłowá Boźego iálnego ná tákie łpory trzebá. BudUrřęd 66, 24v

AKtt